

پیرۆزی و تهلیسمی خهیاڵ

جووتیار تهحمەد
(سلیمانی)

به نیازم چیرۆکیک بنووسم، به لّام ئەو پالەوانە ی که ئەمه ویت بیخولتینم کیشەم بۆ دروست ئەکات، چونکه ئەو فریبی خهیاڵی خواردوو، یا چاکتر وایه بلّیم له گه‌ڵ واقیعدا کیشە ی هه‌یه و ناگونجیت، هه‌میشه له‌به‌رده‌م ئاوینه‌یا دانیشتوو، به‌شپۆه‌ک خۆی ئەگۆرێ که له‌گه‌ڵ دنیای ناو ئاوینه‌یا بگونجی، به‌رده‌وام له ئاوینه‌یا به‌شوپن خۆیدا ئەگه‌رێ. ئیتر پیوه‌ندی به ژیا‌نه‌وه نه‌ماوه و وه‌ک په‌یکه‌ری لیتها‌توو. ئەو هه‌یج کاتیک ئاماده نییه له خه‌لک پروانیت یا خه‌لک له‌و پروان، هه‌موو به‌یانیان پیش ئەوه‌ی به‌رێ که‌وتابه بۆ زانکۆ کاتژمیریک له‌گه‌ڵ وینه‌ی خۆی ئەدوا له ئاوینه‌دا. ئەو که‌سه‌یکه له خه‌یاڵه‌کانیشیدا ته‌نهایه له هه‌یج شتیکی واقیع رازی نییه (به‌نیازی شوینی خوا بگره‌بته‌وه، چاره‌نووسم بۆ دیاری بکه‌ی چیرۆکنووس، به‌بێ ئەوه‌ی رینگه‌ به‌خۆم بده‌ی، نه‌ینیه‌کانی ژیانم بۆ خوینه‌ر باس ئەکه‌ی) له کاتیکدا ده‌ستم کردوو به‌ نووسینی چیرۆکی ژیا‌نی تۆ که پالەوانیکی شکست خواردوو، بۆئه‌وه‌ی زامه‌کانت نه‌کولتینه‌وه ناچاری ئەوه‌ی من ئەینووسمه‌وه پیتی رازی بی. تۆ کیشه‌یه‌کت هه‌یه ئەویش ئەوه‌یه له خه‌یاڵا ون بووی، به‌ناو ئاوینه‌که‌دا رۆچووی ئەویش شوینی ته‌نهایا که‌سیکی تیا ئەبیته‌وه ئەگه‌رچی هه‌موو جیهانیش پیشان بدا، ته‌نانه‌ت له ده‌موچاوی خۆشت رازی نه‌بووی، چه‌ندین جار ماکیاژه‌که‌ت ئەگۆرێ، به‌به‌رده‌وامی خه‌ریکی خۆرازانده‌وه بووی، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا شته‌کانت به‌ دل نه‌بوو، کاتیک به‌لای کوره‌کاندا ئەرۆیشتی سه‌رت بۆ ئاسمان هه‌لته‌پری، قسه‌ت له‌گه‌ڵ که‌س نه‌ئکرد، ورته ورت پیشه‌ی تۆ بوو، ئەتویست هه‌موو هه‌لسوکه‌وتیتکت شاراوه‌بی. نازانم ئیستاش که‌چه‌که‌ی جارانی، چونکه من ئیستا له نادیا‌ری تۆدا له‌سه‌ر کاغه‌ز به‌ وشه دروستت

ئەكەمەو، بەو ھىوايەى گەر بە رېكەوتىش بى
 بىخوتىيەو، تەنھا چاوت يەك رەنگ بو ھەمىشە لە
 خوگۆرېندابووى ھەر رۆژەو جلوبەرگىك، جوړە
 ماكياژىكك بەكار ئەھىنا، ئەتويست واقىع چا و لە تۆ
 بكات، بەو ھىا ئەمزانى روانىت نەگۆراو، چونكە چاوت
 ھەمىشە يەك رەنگ بوو (چىرۆكنووس ناتوانى بە
 ئەمانەتەو ئەو رووداوانە بگىرېتەو كە لە خەيال ئەچن،
 تۆ ھاوړىكانى زانكۆم درۆ ئەكەن، تۆ بە زمانىكى زېر و
 نىرانە باس ئەكەى، تۆ تەنھا بنووسە لىگەرى با من
 بگىرېمەو، گىرېانەو ھى رووداو بەوردى ھەر لە مېتىنە
 جوانە، پىاو واتە دەسلات، نووسىنەو بەگوىرەى
 بەرژەوندى) زۆر خۆت لە گىرېانەو ھەلمەقورتىنە، ئەگىن
 لەم چىرۆكەدا بە نازارىكى سەختەو كۆتايى بە ژيان
 ئەھىتم، ئەتەوئ ھىزى من تىك شكىنى من بەنيزم ئەم
 گىرېانەو ھىە درېژە بكىشى و لە چىرۆكەو بىتە رۆمان،
 تكايە بەھىلە دەسلاتم بەسەر كەسايەتيدا بەھىزى. لە
 بىرتە دواى ئەو ھى لە پاشەملە باسى شەرەفى يەكئ لە
 ھاوړىكانت كوردبوو بەخرابە، كە لە بەشە ناوخوى وەك
 خوشك لە ژووړىكدا ئەژبان، بىتەو ھى خەلك تىگەپەنى
 لە ژووړەكەيدا سەرزەنشتى كردى لە كۆتايىشدا ئەويوست
 بەرەو دىناى واقىع بەكىشت بكات، بەلام تۆ تەنھا لە
 ئاوتىنەيا گوپت لە خۆت ئەگرت... گىسووم ئەبىت
 ئەو ھاىت، پەرچەم بەناوچەوانما ناھىتمە خوارى، وا
 نىپە خونچە گىان، بەيانى تالەكانى ترىش زەرد ئەكەم ،
 لىو ئەمرو سوورم كردى، بەلام بەيانى پەمەبىت ئەكەم...
 لە ماكياژدا بلىمەت بووى سەرت لەو كورپانە شىواندبوو
 كە گىرۆدەت ئەبوون، چونكە ئەو رۆژەى كە ئەتويست
 سەرنجى يەككىيان بەلاى خۆتا رابكىشى، بۆ بەيانى بە
 جوړە ماكياژىكەو ئەھاتىتەو بۆ زانكۆ كورپەكە
 نەپتەوانى تۆ بناسىتەو، چونكە خەيال وەك سەرابى
 لىكردبووى ئەتوانم بلېم تۆ تەنھا ھاوړى نرىكەكانت
 ئەيانناسىتەو ئاخىر تۆ ھەر رۆژەو وىنەپەك بووى.
 سەرزەنشت كوردنەكەى سروود كارى تىكردى زياتر بوغزت
 خواردەو، ھەر خۆت باسى سروودت بۆ ئىمە گىرپايەو
 گوايە گلەبىت ھەبوو، رۆژىك دواى ئەو ھى سروود
 سەرزەنشتى كردى زانكۆت جى ھىشت رۆزىشتىتەو بۆ
 شارەكەى خۆت، چونكە مالتان لەو شارە نەبوو
 بىزاربووى ئەتويست چەند رۆژىك بە ئارامى لە مالىەو

بگوزەرتىنى (چىرۆكنووسىكى چەواشەكەرى ناتوانى لە
 خەيالاً رووداو بخولقېنى، كتومت مېژوونووسەكانى سەر
 بە سىياسەتى رۆژ، تۆ ھەمىشە كەسىكى
 خۆتپەھەلقورتىنەر بووى، ئەبىنم ئىستا خۆت بەسەر منا
 ئەسەپىنى، بەھىلە ھىچ نەبى بەخەيال بريم) زۆر سەررەوى
 ئاخىر كەسانىك ھەن ژيانىكى تايبەت ئەژىن كە ناكرىت
 پشتگوئى خرىن. خۆت گىرپاتەو ئەو شەو لە مالىەو
 لەگەل دوو خوشكەكەتدا راکشابوون باسى خەلكتان
 ئەكرد، بەلام تۆ ئاگات لەوان نەبوو، چونكە سووكايەتت
 پىكرايو، ئەو شەو باوكت بە سەرخوشى ھاتەو، كە
 داىكت دەرگاي لىكردەو لەترى ئەدا قاچەكانى دىلانپىان
 ئەكرد، داىكت بە باوكتى وت: خونچە گىان ھاتوتەو.
 ئىتر ئەو شەو باوكت بە تۆو گرتى وەك خۆت باس
 باوكت پىاوىكى مېھربانە، بەلام ئىنسان كە سەرخوش
 بوو خۆى لەدەست ئەدا، ھەر كەزانى گەراوتەو بۆ
 مالىەو بانگى كردى، تۆ ھەر لەخۆتەو لە ژيان بىزاربووى
 دەموجاوت مۆن كرد و چووت بۆ لاى باوكت ئەو
 نەپتەزانى شەو يا رۆژ، لەجىساتى ئەو ھى دەست بۆ
 روومەتت بەرى بۆ راگرتنى ھاوسەنگى سەرت تاوەكو
 ماچت بكا، دەستى بۆ سنگ و مەمكت برد، تۆ زۆر
 ئاسايى ئەو شەو ھى بۆمىن گىرپايەو گوايە لە من
 رانەبىنى، تۆ ھەپەساي و دەستى باوكت گرت، بەلام
 نەتوړا توورپى خۆت دەرپى لە ناخى خۆتا ئەتقىزان
 بىزت لە ھەناسەى باوكت ئەبۆو، لەو كاتەدا كە دەمى
 ھىنا بۆلاى روومەتت ھىلجىكى دا، ئىشەكە بۆ تۆ
 ناخوشتربوو باوكت پىش خۆدا بۆلاى دەستشۆرەكە، بە لچ
 لاركردنەو چەمۆلەپەكت لىتا داىكت و خوشكەكانت لە
 ژووړى مېوان چاوپى ئىتو بوون بى ئەو ھى بايەخ بە ئىتو
 بدەن، تۆش پىر بەدلى خۆت ئەتقىزان بۆ ئەو ھى يەككىيان
 بى و تۆ خۆت لە باوكت بدزىتەو، بەلام كەس قسەى
 نەكرد، كەس بە دەنگتەو نەھات، باوكىشت ھىچى
 نەوت وىستى برىشتەو، بەلام بۆى نەكرا تەنھا ئاوى كرد
 بە دەموجاوي تۆ لەو كاتەدا وىستت پىر باوكت بانگى
 كردى بۆ ئەو ھى بىبەى بۆ سەر سىسەمەكە، كاتىك چوو
 سەر جىگەكەى و راکشا داواى لىكردى گۆرەبىبەكانى بۆ
 داكەنى تۆ تووشى سەرسورمان بىووى، وات ئەزانى لەو
 ماویدەكە لە مال نەبووى ياساي خانەوادەكەت گۆراو،
 چونكە كەس نەئەھات بۆ لاتان گوپت لە دەنگى كەسىان

نه بوو، ئەوانیش گوټيان به دهنگی ئیوه نه ئه دا هەر چه نديکيش زياتر هاوارت بکر دايه. من تیناگه م مال و دهر وه ئیستا يه ک شپوه يه بو من، بو دايکم نايه بولای باو کم له وانه يه ئەوانیش رقیسان له من بئ هەر له بهر ئەوه ش منبان ره وانه کرد بو شاریکی تر، کاتیک وتم له زانکو وه دای ئە به زینم بو په یانگا هیچ نه بی له مال ه وه نزیک ئە بم، به لام ئەوان رازی نه بوون. هه موو دنیات لیببوو به خیانه ت نه گبه تی زیاتر هی ئە وه بوو برایه کیشتان نه بوو هەر سی خوشک بوون، پاشان گپرا ته وه به ده ستیک لووتی خۆت گرتبوو له بهر بوئی گو ره وی به ده سته که ی تریش گو ره و ییه کانی باوکت دائه که ند، باوکت ئاگای له خۆی نه بوو ئە گین له بهر ئە وه ره فتاره ت تو ره ئە بوو به بیده نگی جنیوت به باوکت ئە دا به ره قه وه گو ره و ییه کانت له پچ داکه ند، باوکت تکای لی ئە کردی له سه رخۆ بچوولی قچه کانی ئازار نه ده ی تو به خیسه وه لیت پروانی له یادت چوو بو وه که ئە و پیا وه باوکت. ئە گه ره یه کیک به که مترین شپوه بیزاری بکر دیتایه رقت لیتی ئە بو وه. ئە مه باوکه یان به لایه، به ناخیری گیانم ها توومه ته وه تا له مال ه وه به ئارامی دانیشم نه ک بوئی گو ره وی هه لمژم.؟ له کاتی قیزانندا جنیوتیکی زور ناشرینت دا سه رت وه ک کیسه ل له بهینی هه ردوو شانئا ون کرد و چا وه بزه کانت به چوارده وی خۆتا گپرا، به لام که سیان تو یان نه ئە بینی گو تیشیان له دهنگت نه بوو. تو له خه یالا دنیا یه کت دروست کردبوو ته نانه ت باوکیشت گوئی له دهنگت نه بوو سیسرکه کانیس دهنگیان نه ئە هات. خوا یه به س نه بوو گو تیان له جنیوه که م نه بوو. باوکت چا وه کانی لیک نا تو ش ئە وه ت به هه ل زانی جیت هیشت.

هه رچه ند سه رنجت ئە دا سه یربوو به لات ه وه چرکه ژمیرو خوله ک ژمیرو کاتژمیرو هه ر سیکیان چووونه سه ره بک و به یه که وه ئە خولانه وه، چا وه کانت زه ق ئە کرده وه تا وه کو تیبگی، به لام کاتژمیرو له گه ل دیواره سپیه که دا ئە بوون به یه ک، نه ته زانی به ره و شیتیبوون ئە چی یا ئینسانه کان تو ناگر نه خو. ملت نا بو ژوو ری میوان بو ئە وه ی له گه ل دایکت و خوشکه کانت باسی خه لک بکه ی، به لام ئەوان ئە یانو یست باسی زانکو یان بو بکه ی کاتیک سه رت کرد به ژوو ری میواندا که سیان گو تیان به تو نه دا، هه ستت ئە کرد له هه وادا ونبووی شپه رزه بووی له شوینی خۆت

راچله کیت، هیزت نه بوو چیتر له دلی خۆتا بقیژینی ده ستت به سنگته وه گرت و نه ته و پیرا ئاو ریده یته وه. . . با وه رناکه م ئە مه مالی خۆمان بچ. . . بیرت له ئاوینه ئە کرده وه، چونکه ئە ترانی ئاوینه که ی هه میشه تیایدا له خۆت ئەروانی هه لیلووشیوی، که وتیبیه گو مانه وه له شوینی خۆت نه بزوی ته نیا چاوت ئە سو ورا ند قچه کانت ئە له رزین، به هپواشی ده سته کانت له سه ر سنگت خشاندا به ره و خوار تا سه ر رانت، بو ئە وه ی رایانگری پشتت به چوارچی وه ی ده رگا که وه توند کرد، گو مان له سه ر گو مان به پروتا هه لئه شاخا، سمت و پشتت له سه رخۆ له ده رگا که ئە خشاندا و به هپواشی به چیچکانه وه دانیشتی، خۆت له با وه ش گرتبوو ئە تو یست ئەوان کرده وه کانت نه بینن، بو پاکانه کردنی هه ل سو که وه ته کانت وات دائه نا که ئەوان تو ئە بینن، دلنیاش نه بووی ئایا ئە و ژوو ره چۆله، یان نا به نووزه یه کی پر له پارانه وه. . . دایه، دایه گیان. . . خه نده. . . که نار. . . که سیان وه لامیان نه دایت ه وه روحت له مشتتدابوو وه ختابوو بقلیقته وه. سه رت له با وه شتا ون کردبوو به دزیه وه فرمی سکی وردت ئە پرشت، له پی ده سته کانت ته رپوون فه زت له خۆت بریبوو (چیرۆکنوو سیکی عه قل منالانه ی به راستی تو له ئاوینه فریو ده تری، له سه ره تا دا باسی واقیعه تی خۆت ئە کرد ئیستاش خه ونیکی هه لبه ستر او بگپرت ه وه، جگه له وه ی زیاده ره وی له گپرا نه وه که یا ئە که ی هه رگیز نه مه زانی که سیکی قسه گپره وه ی، هه میشه وه ک خا وه ن ئە خلاق خۆت نیسانی ئیمه ئە دا، تو له و نووسه رانه ئە چی که شه و و روژ به شوین قوونی خه لکه وه ن، تا وه کو نه یینه کانیان لیدره یین و بیکن به نووسینیکی حه یاب ه ره وه هه ره شه ئامیز. تو به چ غیره تیکه وه کیشه ی خانه واده که م باس ئە که ی) خه ربکه به ته وا وه تی له سه ر لا په ره ی چیرۆکه که وه ک واقیعه ده ره که وه ی، جار دوا ی جار زیاتر قسه ئە که ی و من به درۆئه خه یته وه، له هه مان کاتا من درۆنا که م ته نها ئە وشتانه ئە گپرمه وه که ئە و کات ئە تگپرایه وه، تو هه رگیز خۆت به تا وانبار نازانی له فریودانی زه مانه دا لیها تووی. دیسان ئینسان به هاناته وه هات ئەوان وه ک تو نه بوون جن و شه یتان نه بوون، له ژوو ری نووستنه که وه ته قه ی ده رگات گوئی لیبوو، ها تیه ته وه سه رخۆ، به په له سه رت هه لبری ئاو رت دایه وه بو دهره وه ی ئە و ژوو ره، به لام هه ر ئە و ته قه یه بوو هیچیتر له و ژوو ره دا دایک و

خوشکه کانیشت ون بوون، زۆر به بیدهنگی دانیشتی ماوهیهک هیچت نه بیست له پر وهک شیت هه لکتوتایه سهر قه نهفه کان بۆ ئه وهی جهسته یه کت بهردهست کهویت، بهلام کهس نه بوو له داخا زۆر به هیزه وه له سهرسک خۆت دا به سهر زهویدا بۆ ئه وهی سهیری ژیر قه نهفه کان بکهی، سنگت نازاری پیگهیی تفیکت له راخه ره کهی ژیر خۆت کرد، نه ته زانی ماوهی چهند نه بیت باوکت هاتۆته وه تو که وتوویت ته ئه و ئاژاوه یه وه. ههستت نه کرد ئه وه پاداشتی گونا هه کانت، چونکه جوانیه کهت وهک جادوو گهریک نه فرۆشت به خه لک بۆ رۆژی دواپی جوانیه کهت لای ئه و کهسه نه ئه ما به شیوه یه کی تر دروستت نه کرده وه. گویت له ته په ی پتیوو خه نده بوو به دهنگیکی خه الوو پتی وتی بچی بخه وی، پرسیارت لیکرد بهلام ئه و هیچی نه وت خۆشت گویت له دهنگی خۆت نه بوو ناچار به شوینی کهوتی بۆ ژووری خه وه که، بۆ ئه وهی ئه وان گومانی شیت بوونت لینه کهن هه ولت ئه دا بیدهنگ بی دوا به دوا ی خه نده چوویته ژووره وه ده رگا کهت له دوا ی خۆته وه زۆر به هیزه وه داخست له بهر گویتی تۆدا دهنگیکی به رزی لیوه هات، ترسای دهستت به گویت چه ته وه گرت و چاوه کانت داخست. چاوه پروانی جنیوی دایکت و بۆله بۆلی خوشکه کانت بووی، بهلام به پیچه وان وه ته نانهت خه ندهش که له پیشته وه بوو، نه شله ژا وهک ئه وه وابوو گویتی له و دهنگه نه بووی، ترس زیاتر جهسته ی له رزۆک کردی. تیئاگه من هه ر له به شه ناوخۆیه کانی زانکۆم یان ئه وان له ماله وه نین. له نیوان هه ردوو خوشکه که تدا راکشای، جیگه که ی تۆ له سه ره پر راخرا بوو، بهلام له ترسا به زۆر خه ندهت راکیشایه سهر شوینه که ی خۆت بی ئه وهی نووزه ی لیوه بی، له ترسا له گه ل خه یاله گلاوه کانتدا خۆت مت کرد ته نانهت خه یالیش هه ر یه ک فلاشبک بوو دووباره نه بۆه. ده رگا که جیره یه کی لیوه هات به هیواشی کرایه وه، تۆ راجله کیت و رووت بۆ وه رگیترا خوشکه کانت جووله یان نه کرد، باوکت تا ئه و کاتهش مهست بوو ئه ژنۆی خسته سهر راخه ره که وه به سهر خه نده دا چه مییه وه خۆی بۆ تۆ درێژ کرد، په شوکای خۆت خسته باوه شی (که نار) وه که نار به ناگا نه هات، خه ندهش له ژیر سکی باوکتا جووله جوولی بوو، بهلام قسه ی نه ئه کرد سه رسام بووی نه ته زانی ته ماشای کییان بکه ی هه ر پالت به که نار وه

ئنا بهلام دهنگی نه ئه کرد، بیدهنگی و بیگویتی تۆی شیت کردبوو باوکت دهستی به سهر و پرچتدا هینا و تۆش خه می خه ندهت بوو دهستت بۆ لای قه پرغه ی برد. خه نده به خه به ری، نازارت پیناگا ههسته ئه و شوینه چۆل که. .؟ خه نده دهنگی نه بوو باوکت تکای لیته کردی که خه به ریان نه که یته وه، ئه و شه وه تۆ ته نها گویت له دهنگی باوکت نه بوو، دهستی خسته سهر سکت تۆش دهستیت گرت ویستت لایبه ی، بهلام باوکت زۆر به نهرمی به غه لبه غه لبیکی خاوه وه دهستی گرتی و لای برد داوای لیکردی به و شه وه به شوینی کهوی بۆ نه خو شخانه ی منالیبوون. . کچم وه ره ئه چین بزانه سکت پر نه بووه؟ چاوت چوه پشته سهرت بانگی دایکت کرد، باوکت زۆر به ریزه وه تکای لیکردی که بیدهنگ بی نه کا ئه وان به خه بهر بین، نهک دایکت به هاناته وه نه هات، به لکو خه نده و که ناریش گوپیان له دهنگت نه بوو نه گریای. . چیه باوکه بۆناچی بۆ حه مام تا بییتته وه هۆش؟ وازم لیینه نیواره درهنگ گه بشته ماله وه هیلاکم، باوکه گیان شووره ییه چۆن قسه ی وا ئه لیت من کچی خۆتم به وه نابی له ماله وه دوور که وتوو مه وه شاره زای رهفتاری کچی خۆت نی.؟ به گریان و پارانه وه له گه ل باوکت ئه دوا ی ئه ویش زۆر له سه رخۆ به پیچه وان ه ی تۆه کچی خۆم زۆر ناساییه زو که با فریا که وین خه لک پیمان نه زانی و حه پامان نه چییت. . بلووزه که ی هه لدا یته وه بۆ ئه وهی دهست له سکه پرووته کهت بدا هیزت ئه دایه بهر خۆت، بهلام وهک ئه وه وابوو جهسته ت له رۆحت جیا بوو بیته وه خۆت به زه لیلی ئه بینی، ئیتر هاوار کردنه کانت که لکی نه ما ته نها گویتی خۆت و باوکت قسه کانیان نه بیست، قورگت وه ختابوو ده رته هات ته نها دلته گویتی له دهنگت بوو قرخه قرخت بوو، دهستی باوکت بۆ رانه ئه گیرا به نووزه وه. . باوکه شه رم که دهست بۆ کویم نه به ی؟ ئه پارایته وه نه ته زانی خه وه یان راستی، تۆ شیت بووی، یان بابه گیان، هه رچه نده دهستی باوکت نه گرت وهک ئه وه وابوو دهست له هه وادا راوه شینی یاخود دهستی بابه گیان چه ورپی و نه گیرئ. . بابه گیان خۆمن نه چووم بۆ به ره لاخانه من چووم بۆ زانکۆ. . خۆ راپسکانه کانت له دهستی بابه گیان بی سوود بوون دنیا له تۆ ببوو به دوژمن، ئه و شه وه ناواتت به زانکۆ ته خواست، باوکت زیاتر دهستی له سکه پرووته کهت توند نه کرد، فانیله که ی ژیر بلووزه که تی

هه‌لدايه‌وه و ئه‌و له مه‌ستيا ئه‌و كرداره‌ی ئه‌کرد له هه‌مان كاتدا باوكت ترسیك هانی ئه‌دا، من نازانم پێشه‌چن خۆت له مه‌به‌سته‌كه‌ی باوكت گه‌یشته‌یی. هه‌ستت كرد سكت پرپوهه باوكت ده‌ستی ئه‌برد بۆ خوار ناوكت، یاخود سر سینه‌ت، نووزه‌كه‌ت ئه‌بوو به بوركان و ئه‌تقیژاند خۆت رانه‌چله‌كاند له تاو قیژه‌كه‌ت، به‌لام كه‌س نه‌هات به هاناته‌وه ده‌ستی باوكت هه‌رچۆنێك بێ بوو به ته‌له‌ی ده‌سته‌وه نه‌ته‌یشت زیاتر سنووری خوار ناوكت به‌هێنێ، گریان‌ه‌كه‌ت پرپوهه له پارانه‌وه. ته‌واو كه‌وتیته ناوه‌راستی رووداوه‌كه‌وه و پرینه و خه‌یال لای توو راستی بوو ده‌ستت بۆ سكت برد... بابه‌گیان شه‌رم بتگرێ ئه‌وه كه‌ی ئیشی باوکه له‌گه‌ڵ كچی خۆی، باوکه ئه‌گه‌ر ئه‌زانی سكم پره بكوژه با رزگارم بێ. ده‌ستی خسته سه‌ر روومه‌ته فرمیسكاوبیه‌كانت، په‌نجه‌كاني ته‌ر بوون بردی بۆ ده‌می سوپر بوو په‌نجه‌كاني خۆی ماچ كرد واته روومه‌تی توو ماچكرد زیاتر به‌زه‌ییت به خۆتا هاته‌وه... باوکه گیان چیه بوختانیان بۆ كردووم؟ به‌خودا جه‌سته‌م له هه‌یچ لایه‌كه‌وه خۆینی لێ نه‌تكاوه هه‌یچ پیاویك منی پروت نه‌كردۆته‌وه... (ئه‌وه چیه بۆ پالنه‌وانه‌كه‌ی خۆت به‌و شیوه‌یه لاواز ئه‌كه‌ی نازانی ئه‌ده‌بی میله‌تیک لاواز ئه‌كه‌ی، من یه‌كجار به‌و شیوه‌یه خۆم له ده‌سته‌داوه راسته ئاوینه فریوی داوم، به‌لام ئه‌وه‌ش خۆم ئاره‌زووم كردووه، چونکه خه‌یال شوینی ژیانه، به‌لام ئه‌و كه‌سه‌ی شوین خه‌ونیکی تاخانه ئه‌كه‌وی هه‌یچ زه‌وییه‌ك نایگرته‌ته خۆی، توو چیرۆکنوو سیکی بێ خه‌یالی، واقیع چه‌واشه ئه‌كه‌ی له كاتی‌دا ئه‌ته‌وی بیگیتریه‌وه، توو واقیعیکی روتقووت به‌یان ئه‌كه‌ی، نووسه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌فسوونی داهینانه‌كه‌ی به‌تال نه‌بیته‌وه، هه‌رگیز سه‌ره‌داویکیش بۆ درك‌کردنی واقیعه‌تی ده‌قه‌كه‌ی ده‌رخا‌خت، به‌چهند كۆدیکێ به‌هه‌یز وه‌ك داوی جال‌جالۆكه ئه‌بته‌نیت كه سه‌ر له ره‌خنه‌گره‌كانیش ئه‌شیوینیت، به‌لام توو به‌په‌یچه‌وانه‌وه هه‌ر ئه‌وه ماوه ناوی سیانی پالنه‌وانی چیرۆكه‌كه‌ت بۆ خۆینه‌ر ئاشكرا بکه‌ی. من ئه‌وكات وام به‌خه‌یالا ئه‌هات كه وه‌ك دکتۆریکی ده‌روونی شیفابی بۆ كیشه‌كاني من، هه‌ستم ئه‌كرد وه‌ك دکتۆر، كه‌سیکی متمانه‌ت پێشه‌كریت) بێده‌نگ به قسه‌كانت رووبه‌ریکی زۆریان داگیركرد و اهه‌ست ئه‌كه‌م له‌چیرۆكه‌كه‌ دیتته ده‌ره‌وه له ژووره‌كه‌یدا ده‌سته‌و یه‌خه‌م ئه‌بی، به‌لام رێگه‌ت پینادهم

(تۆ تازه ناتوانی رێچكه‌ی چیرۆكه‌كه‌ بگۆزی، چونکه به نووسینه‌وه‌ی ژبانیکی راسته‌قینه ده‌ستی پێكرد) چیه ئه‌ته‌ویته ده‌سه‌لاتی دنیای چیرۆكه‌كه‌ بگرته ده‌ست؟ تانیستا هه‌یچ پالنه‌وانیک له‌گه‌ڵ چیرۆکنوو سه‌كه‌یدا وا زمان درێژ نه‌بووه ئاگاداره یاسا و ریسا هه‌یه (ئه‌و یاسا و ریسایه‌ی كه رێگه به‌تۆ ئه‌دا نه‌پینییه‌كاني خه‌لك ئاشكرا بکه‌ی؟ من ئه‌وه‌نده‌ی به منالی هه‌زار و یه‌ك شه‌وه‌یان بۆ خۆتنبیتمه‌وه یاسایه‌کی تیانابینه‌وه، خه‌یال و ئه‌فسانه‌و په‌رجوو به‌كار هه‌یناون، ئه‌ویش له پیناو به‌رده‌وامبوونی ژیان، واته چیرۆکبێژ بۆ پاراستنی ژبانی و پالنه‌وانه‌كه‌ی خۆی هه‌موو جوژه ته‌کنیکیک به‌كار نه‌هێنێ، ئه‌ده‌ب و هونه‌ر خه‌یالی ئینسانه‌كانن له‌خه‌یالا یاسا جیگه‌ی نابیته‌وه) به‌سه ته‌واو بپزار بووم به‌هێله بنووسم خۆ توو تیکشكا‌بووی، واپروا خۆتبه‌ریش نه‌هینیته ناو ده‌قه‌كه‌وه (زۆرباشه چیتتر ماوه بینووسه ئه‌و بوختانانه‌ی كه هه‌لت به‌ستون، به‌لام له كۆتاییدا منیش خه‌ونه‌كه‌ی توو باس ئه‌كه‌م ئیستا هه‌یچ نالیم) بابه‌گیان وازی نه‌هه‌ینا له سه‌رخۆ ده‌ستی به‌سكتا ئه‌هینا په‌نجه‌كاني تیتته‌چه‌قاند، فرمیسك سینه و سکتی خووساندبووه، سه‌یر بوو به‌لاته‌وه كه‌دايكت نه‌هات باوكت بباته سه‌ر جیگه‌ی خه‌وه‌كه‌ی.

ئه‌و شه‌وه دنیا ته‌نها توو تیا ئه‌ژبای، كه‌نار پرخه‌ی ئه‌هات مه‌گه‌ر توو بتجولاندايه ئه‌گینا وه‌ك ماری سړی لپهاتبوو، باوكت ئه‌جولاو خه‌نده‌ش له‌ژتیریا وه‌ك پارچه كه‌ولتیکی لپهاتبوو، توانات نه‌ما جه‌سته‌ی خۆت خسته ژتیر ده‌ستی باوكته‌وه، قه‌ره‌خواه‌كه‌ی خه‌نده به سه‌ر سه‌رینه‌كه‌دا په‌خشان ببوو باوكت ئه‌نیشکی له سه‌رینه‌كه توند كرده‌بوو خه‌نده ده‌موچاوی به قه‌ر داپۆشرا‌بوو، روخساری هه‌ردوو خوشكه‌كه‌ت لێ ون بوو. باوكت سه‌رنجی راكیشایته‌وه بۆ لای خۆی... كچم ئه‌چین بۆ نه‌خۆشخانه‌ی منال‌بوون زوو ئه‌گه‌ر پینیه‌وه هه‌سته تا حه‌یامان نه‌چوو... توو چیتتر به‌رگرت بۆ نه‌ئه‌كرا هه‌ستت ئه‌كرد رووداوه‌كه راسته. بابه‌گیان ئیستا دره‌نگه به‌لێن بێ به‌بانی زوو ئه‌چین، پیتش ئه‌وه‌ی خه‌لك به‌خه‌به‌رین... به‌و پیه‌ی كه‌ دايک و خوشكه‌كانت ده‌نگیان نه‌بوو ئه‌وه‌نده موخه‌نه‌ك بووی... بابه‌گیان دابه‌ و خوشكه‌كانم ئه‌و بوختانه‌یان... باوكت به‌و مه‌سته‌یه‌وه به‌رگه‌ی ئه‌و تۆمه‌ته‌ی نه‌گرت كه توو داته‌پال دايک و خوشكه‌كانت،

فرمیسیکی پزاندە سەر سکی پروتت دەستی له سەر هەلگرتی و بە بێدەنگی هەستا جیتی هیشتی گۆیت له هەنسکی بوو، کاتییک بەو شێوەیە باوکت جیتی هیشتی بەزەبیت پێیداهااتەو داوای مەرگی خۆت کرد بەراکشانەو تفتیکت هەلدا، بەلام کەوتەو سەر دەموجاوی خۆت، تۆ وات ئەزانی هەموو ئەوانە لیتەو نزیکن ئەیانەوئ فریوت بەن.

پاش ئەوەی گەرایتەو بۆ زانکۆ لە بەشە ناوخواییدا نەخۆش کەوتی، دایک و باوکت هەفتە هەفتە جارێک سەردانیان ئەکردی و دلایان ئەدایتەو، بەلام تۆ هەستت ئەکرد شیتتەکەت ئاشکرا ئەبێ وتت: سەردانم مەکن، سرود بۆ ئیمە ی ئەگێرایەو واتە بۆ گرووپە کە گواپە گەدەت بە ناخواردن ژەهراوی بوو. . . خۆنچە لە بەشە ناوخوای هەمیشە ئەلێت ئەرشیتمەو کاتییک ئەبێمە حەمامە کە نارشیتمەو. . . ماوێهەکی زۆری پێنەچوو سرود هۆی نەخۆشییە کەتی بۆ دەرکەوت چوار رۆژ لە نەخۆشخانە بەدیارتەو بوو ویستی تەلیفۆن بۆ دایکت بکات، بەلام تۆ دەستتکرد بە گریان کە ئیشی وانەکات، گرووپە کە و ئەوەی تۆی ئەناسی، هاتنە خەستەخانە تۆ زیاتر پەست بووی لە پاشەملە زەمی سرودت کردبوو کە بۆچی خەلکی تیگەیانندوو، نەخۆشیە کە تەواو بێ هێزی کردی، بەلام درۆکردنت لەگەڵ جەستە و روخسارتدا هەر بەردەوام بوو ئەگەرچی مۆدێلەکان کە مەتر بپوونەو بەدوو رۆژ جارێک شێوەی خۆت پێشانی خەلک ئەدا، تواناکە ی جارانت نەماوو، بەلام ئەبواپە بەردەوام بوویتایە، چونکە ئەو خۆیە کەو گیرۆدە ی بووی هەمیشە بەرامبەر ئاویتە کە شێوەی خۆت ئەگۆری تۆ خەلک ئەبینی، بەلام ئەوان تۆیان لەبیرچۆتەو، تۆ جگە لەخەپال هێچی تر نی، ئیتر بەهۆی خۆگۆرینە خەپالییە کانتەو لەبەرچاوی خەلک ون بووی، لە دنیای ئاویتەدای ئەو دنیایەش تەنها جیهانی یەک ئینسانە. کاتییک لە زانکۆ ئەمبینی، هەمیشە ئەخوینیتەو زۆر بلیمەت لیت تیگە یشتبووم، بەلام ئیستا پاش چەندین سال خۆتندنەو نووسەرێکی زۆر دەست و پێ سپی (تۆ کەسیکی نەخۆشی) بەلێ ئەگەر کەسیک میترووی ئاراستە کراوی ژیان رەت کاتەو و یاخی بێ لە پێناو خەپالەکانیا ئێو بە نەخۆشی دانەنین یا پیاو کوژ (ئەبێنم قسەکانی منی چیرۆکنووس ئەکەوونە ناو کەوانەو ج جادووگەرێکی

بەتوانای، بەلام بەداخەو من چیرۆکە کەم تەواوکرد لە کۆتاییدا دەفتەرە کە ئەخەمە سەر رەفە ی کتیبخانە کە) نا ئەو لە لایەن ئەفسوونی چیرۆکە کەو کەوانەکان دانەخرتەو بەسەرتا، ئەبێ ریز لە خۆتەر بگری ئیشە کە بە نیوہچلی جیتی مەهیلە هەردوو کمان تا کۆتایی ئەرۆین. ئیشی دکتۆری دەروونی نەهینییە کە ی ئەو یە کە گێرانەو ی نەخۆشەکان نەدرکینێ، چونکە بە درکاندنێ، نەهینێ ئیشە کە ی بەتال ئەبیتەو (ببیرەو واز لەو یارییە خەپالییە بەینە، من هیچ کات رازی نابم پالەوانیکی بێ گیان فکری خۆی بەسەر قەلەمە کەمدا بسەپینێ ئەم کەوانانە هەلگرە) هەموو ئەو نەهینییانەت باس کرد کە رۆژانێک خەپالییک بوون و من هۆگریان بووم. تۆ هەمیشە پالەوانە کە ی خۆت لەناو کەوانەدا بچووک ئەکردهو، بەلام ئیستا ئەو من نیم تۆ بچووک ئەکەمەو بۆ ناو کەوانە، بەلکو رپێرەو ی خەپالیکی بێ تەمومژە، چارەنووسی چیرۆکە کە یە (بەراستی پالەوانیکی سرک و پیسی دەستەمۆ نابی) کاتی ئەو هاتوو من بگێرمەو (وام لێ مە کە پەشیمان بێم لە نووسینی چیرۆکە کە ئەگینا رەشی ئەکەمەو تەواو وەرپس بووم، بۆ ئەو دندە پالەوانیکی بێ میتشکی ئیستاش دەسەلات بە منە) هەموو کەسیک هەر لە ئەزەلەو خەونێکی سەرکێشانە لە ناخیایە، لەبەر ئەو نووسەرە ناشییەکان کاتییک خەوکانیان لەژێر ئەو نوسەرە ناچار لەسەر پەری کاغەز خۆیان کردوو بەخولقی پەنەری دنیایە ک، بە ئارەزووی ویستی خۆیان، ئەو کەسە ی کە لەسەر پەری کاغەز ئەخولقیین، لە دنیا خەپالییە کە یاندا زۆر کوپرانە بەلاریتیا ئەبەن بێ ئەو ی پیتوبست بێ لە ناوی ئەبەن. ئیستا ئەگەر پێنەو بۆ چەندین سال لەمەو پێش بۆ زانکۆ بۆ باسکردنی خەپالەکانی خۆم نا، بەلکو بۆ باسکردنی ئەم چیرۆکنووسە ی ئەویست بوختان بۆ من هەل ئەبەستنی، ئەو چیرۆکنووسە ی زۆر بێ بەزیبانە پالەوانە کە ی خۆی لاواز و ریسوا کرد. لە کاتییکدا کە ئەوە ی ئەبگێرایەو یە کە مین چیرۆکی بوو پاش بیست و پینج سال خۆتندنەو، لە زانکۆ هەمیشە سەرقالی خۆتندنەو بوو، ئەو کاتە ی کتیبی دەست نەکەوتایە بۆ خۆتندنەو ئەهات بۆ لای ئیمە، لاواز، ریش هاتوو هەموو کاتی خۆی تەنها لە کتیب خۆتندنەو بەسەر ئەبرد، رەنگی زەرد وەک لاپەرە ی کتیبە کۆنەکان،

به‌شيوه‌یه‌ک نه‌چووه زه‌مه‌نی کتیبه‌کانه‌وه روخساری به‌پیتی ناوو هه‌واو به‌رزونزمی هه‌ریم و جوگرافیای جیهانی کتیبه‌که چرچ و لوچی تیتیه‌که‌وت. له قوناغی سییه‌می زانکۆدا ماوه‌یه‌ک دیارنه‌ما، واته نه‌هاته‌وه بو زانکۆ دواي نه‌و چوار رۆژه که هاته‌وه به‌شيوه‌یه‌کی سه‌یر پیر ببوو، به‌لام خۆی هه‌ستی به‌و گۆرانه نه‌کردبوو که له جه‌سته‌یدا رویداوو، مووی سپی روخساری داپۆشیبوو، ته‌نها به‌ جووله‌ی خوین دهموچاوی نه‌ناسرایه‌وه، خوینتی که زۆر به‌خیرایی سووری خۆی ته‌واو نه‌کرد، چوو بووه ناو زه‌مه‌نی کتیبه‌که‌وه، نه‌یوت: له‌ماوه‌ی چوار رۆژی رابردودا رۆمانی‌کم خویندۆته‌وه، باسی ژبانی سی سالی که‌سیکی کردوو که چون به‌ نازاره‌وه ژبانی تیبه‌رته‌بیت و پیر نه‌بێ، له‌ کاتی خویندنه‌وه‌دا هه‌ستم نه‌کرد رۆحی من دۆناودۆنی جه‌سته‌ی نه‌و پالنه‌وانه ماندوو شه‌که‌ته بووه. هه‌روه‌ک چون سه‌رده‌می کشتوکالی ئینسان به‌ کیلگه‌که‌یه‌وه به‌سترابۆوه له‌ توانایدا نه‌بوو کۆچ بکا، نه‌ویش گبرۆده‌ی کتیب ببوو چوو بووه دنیا‌یه‌که‌وه له‌ تیبه‌ر بوونی زه‌مه‌ن بیئاگابوو یاخود لای نه‌و زه‌مه‌ن بوونی نه‌بوو زه‌وی سراپۆوه، مه‌به‌ستمه بلیم نه‌وه‌نده‌ی ژبانی چه‌واشه‌ی منی نه‌گیسرایه‌وه رابردوی خۆی بگتیرایه‌ته‌وه نووسینیکی زۆر جوانی نه‌خولقاند، چونکه ژبانیکی سه‌رسورپه‌ینه‌ری هه‌بوو خوینه‌ریک بوو چاوی به‌هه‌موو کتیبی دنیا پر نه‌هه‌بۆوه کاتیک پیمان نه‌وت بو نووسین بلاونا‌که‌بته‌وه نه‌یوت: ئیشتا زوه نه‌مه‌وی شتیکی جوان بنووسم جیاوازیم له‌ نووسه‌رانی تر، له‌ کاتی‌کا هه‌رکه‌سیک دوو سن کتیب بخوینیته‌وه ده‌س نه‌کا به‌ نووسین، به‌لام نه‌و هه‌ر نه‌ینووسی دواي زانکۆش تا نه‌و کاته‌ی من ناگام لیبی بوو هه‌ر نه‌ینووسی. من هه‌یچ کاتی ناره‌زووی خویندنه‌وه‌م نه‌بووه واته‌ شاره‌زاییم له‌ نه‌ده‌دا نییه، به‌ منالی باوکم شه‌وانه پیتش خه‌وتن چه‌ندین جار کتیبی هه‌زارو یه‌ک شه‌وه‌ی بو نه‌خویندینه‌وه ئیشتاش زۆربه‌ی چیرۆکه‌کانیم له‌بیر ماوه، به‌لام شه‌ویک باوکم چیرۆکیکی جیاوازی بو خویندینه‌وه، هی به‌لزاک بوو که هه‌رگیز له‌خه‌یالما کال نابیته‌وه، پالنه‌وانی چیرۆکه‌که‌ی به‌لزاک ناوی (لوئی لامبر) بوو پیاویکی زۆر عاقل و تیگه‌یشتوو بوو له‌ ناو خه‌لکیشدا خۆشه‌ویست بوو، نه‌و پیاوه به‌ هۆشترین ئینسان بووه له‌ جیهاندا، نه‌و پالنه‌وانه تا نه‌و کاته‌ی پیر بووه مه‌رگ له‌

کتیبی جیاکردۆته‌وه، سه‌رقالی خویندنه‌وه بووه له‌ ته‌نها ژوواریکدا، به‌لام نه‌وه‌ی له‌ می‌شکیدا بووه نه‌ی توانیوه ده‌ربیری واته له‌ گفتوگۆکردندا قسه‌ی بیر نه‌چۆوه، چونکه نه‌یتوانی پیتوه‌ندی زمانی له‌ گه‌ل خه‌لک دروست بکا، نه‌و له‌ زمانی کتیبدا له‌ زمانی دنیا‌یه‌کی ته‌نه‌ادا ون ببوو. نه‌و خوینه‌ره‌ی که له‌مه‌وپیش نه‌یویست بوختانم بو هه‌لبه‌سته‌ی له‌چاوه‌روانی ده‌قیکی ناوازه‌دا سه‌ر نه‌نیته‌وه، که تائیسستا هه‌یچ عارفیک نه‌و شانسه‌ی نه‌بووه به‌خه‌یالیدا تیبه‌ری، دۆزینه‌وه‌ی خه‌یال و چرکه‌ساتیکی می‌ژوویی که تائیسستا نه‌ دۆزراوه‌ته‌وه، واته له‌ ویدیو سنووری عه‌قله‌وه له‌ ئینسان شاراو‌یه‌، وه‌ک نه‌و کیمیاگه‌ره خۆش خه‌یالانه‌ی هه‌موو ته‌مه‌نی ناسکی خۆیان له‌ نه‌شکه‌وت و ژوو له‌ تهریک و شیداره‌کانا به‌هه‌ده‌ر نه‌ده‌ن. تاوه‌کو ئوکسیدیک بدۆزنه‌وه قورقوشم بکات به‌ ئالتوون، نه‌و نه‌ینیه‌یان نه‌ه‌زانی که ژبان هه‌رچه‌ندیک درێژی بارت‌ه‌ق‌ای بچووکت‌رین خه‌ون نییه، کاتی به‌ ناگا نه‌هاتن خۆره‌ی تیبه‌رپوونی زه‌مه‌ن جه‌سته‌ی پزاندبوون. نه‌و خوینه‌ره‌ی نه‌یویست ژبانی من چه‌واشه‌ بکا به‌ نیازی نووسینیکه که نه‌وانه‌ی پیتش خۆی ر‌ه‌ت کاته‌وه، نه‌یه‌وی کتیبیک بێ که ئینسان توانای کردنه‌وه‌ی کۆده‌کانی نه‌بێ، ده‌قیک بێ ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا بشکی، وه‌لامی پرسیارای هه‌موو نه‌وه‌کانی هه‌لگرتی، کتیبی که ته‌ورات و ئینجیل و قورئان بسپرته‌وه. هه‌رچه‌ند نه‌کات ده‌ستی گۆ ناکات به‌ عه‌ق‌لی خۆی دیرتیک بنووسیت، چونکه نه‌وه‌ی نه‌ینووسیت له‌ خه‌ونه‌که‌ی ناچ، له‌ چاوه‌روانی نه‌وه‌دایه ده‌نگیک له‌ ئاسمانه‌وه نه‌م‌ری پیتبکات، هه‌ر بۆیه هه‌میشه ته‌نها و دووره‌په‌ریز سه‌ری به‌سه‌ر کتیبدا شو‌رکردۆته‌وه و خه‌یالی له‌ ئاسمانه‌.